

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2022/1780
Karar No : 2022/3158

TEMYZ EDENLER (DAVALILAR) :

VEKİL :

VEKİL : Av.

KARŞI TARAF (DAVACI) :

VEKİL : Av.

STEMİN KONUSU : zmir Bölge dairesi Mahkemesi 6. dairesi Dava Dairesinin 03/02/2022 tarih ve E:2022/11, K:2022/169 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Üniversitesi
..... Bilim Dalında profesör unvanı ile özetim üyesi olarak görev yapan davacı tarafından, mesai saatleri sonrasında mesleki faaliyette bulunmak üzere muayenehane açma istemiyle yapılan başvurunun reddine ilişkin Valiliği İl Sağlık Müdürlüğü'nün 15/04/2021 tarih ve E-71468250-432.99-4369 sayılı tebliğinin (Dava dilekçesinde 15/04/2020 tarih ve E-71468250-432.99-4379 sayılı tebliğ olarak belirtilmiştir.) iptali istenilmektedir.

İk Derece Mahkemesi kararının özeti: zmir 3. dairesi Mahkemesinin 30/11/2021 tarih ve E:2021/885, K:2021/1765 sayılı kararıyla; uyuşmazlıkta 2547 sayılı Kanun'un 36. maddesinin 7. fıkrası ile bu fıkrada gönderme yapılan 657 sayılı Kanun'un 28. maddesinin ilgili kuralları kapsamında, üniversite özetim üyesi hekim ve diş hekimlerinin muayenehane açmalarının açıkça yasaklanması, bunlardan doçent ve profesör olanların sadece özel sağlık kuruluşları veya vakıf hastanelerinde çalışmasına olanak tanınması, çalışmanın yöntem ve koşullarının da Kanunda belirtildiği, anılan yasak ve sınırlamaların getirildiği 6514 sayılı Kanun ile mevcut muayenehanesi olan özetim üyeleri bakımından geçici madde ile getirilen yaptırımların ise, Anayasa Mahkemesi tarafından salt "yasa yürürlüğe girdiğinde muayenehanesi bulunan özetim üyeleri için yargı kararlarına güvenerek mesai sonrası çalışmaya ve faaliyette bulunmaları bu statünün kazanılması hakkı olarak değerlendirilmesini olanaklı kılmaya da bu statülerin belli bir süre devam etmesine ilişkin meruz bir beklenti oluşturdu ve bu beklentinin hukuki güvenlik ilkesi gereğince korunması gerektiği" gerekçesiyle Anayasa'ya aykırı bulunduğuna göz önünde bulundurulduğunda, 6514 sayılı Kanun'un yürürlüğü öncesi dönemde açılması ve muayenehane uygunluk belgesi alınarak

serbest hekimlik faaliyeti yapılmı bir muayenehanesi olmayan ve Anayasa Mahkemesinin anılan iptal kararının gerekçesi bakımından hukuksal güvenlik ilkesi uyarınca korunması gereken "me ru bir beklentisi" bulunmadı ı açık olan davacının, yürürlükteki kanun kuralları uyarınca muayenehane açmasına yasal olanak bulunmadı ndan, muayenehane açma ba vurusunun reddine ili kin dava konusu i lemde hukuka aykırılık görülmedi i gerekçesiyle davanın reddine karar verilmi tir.

Bölge dare Mahkemesi kararının özeti: zmir Bölge dare Mahkemesi 6. dari Dava Dairesince; 2547 sayılı Kanun'un geçici 64. maddesinin yürürlü e girdi i tarihte mesai sonrası çalı an ve serbest meslek faaliyetinde bulunan ö retim üyelerinin geçici 64. maddenin Anayasa Mahkemesince yürürlü ünün durdurulması ve akabinde iptali üzerine bu faaliyetlerine devam edebilecekleri, bununla birlikte, 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i tarihe kadar geçen süreçte serbest meslek icra etme hakkı olan ö retim üyelerinden, serbest meslek icra etmekte olanlar ile serbest meslek icra etmeyenlerin mesai saatleri sonrası serbest olarak çalı abilmeleri bakımından hukuksal olarak e it statüde oldukları, bu nedenle, anılan süreçte serbest meslek icra eden ö retim üyeleri gibi serbest meslek icra etmeyen ö retim üyelerinin de, Anayasa Mahkemesi kararının gerekçesinde belirtildi i ekilde "önceki sistemin uygulanaca ı ve mesai sonrası serbest olarak çalı abilme statülerinin devam edece i yönünde" haklı bir beklentileri bulundu unun ve haklı beklentileri korunarak 6514 sayılı Kanun'un yürürlük tarihinden sonra da serbest meslek icra edebileceklerinin hukuk devleti ilkesinin bir uzantısı olan hukuki güvenlik ve hukuki belirlilik ilkeleri gere i kabulünün gerekti i, ayrıca, geçici 64. maddenin Anayasa Mahkemesince yürürlü ünün durdurulması üzerine, sadece bu maddenin yürürlü e girdi i 18/01/2014 tarihi itibarıyla mesai sonrası çalı an ve serbest meslek faaliyetinde bulunan ö retim üyelerinin bu faaliyetlerinin devam edece inin kabulünün, aynı hukuki statüde bulunanlara farklı uygulama yapılması sebebiyle Anayasa'da ifadesini bulan e itlik ve hakkaniyet ilkelerine de aykırı olaca ı, bu durumda, 2010 tarihinde doçent kadrosuna atanan, 2015 tarihinden itibaren profesör olan, bu haliyle 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i tarihe kadar geçen süreçte de ö retim üyesi kadrosunda bulundu u tartışmasız olan ve anılan kadro nedeniyle muayenehane açma hakkı bulundu u dosya içeri inden anılan davacının, hukuki güvenlik, hukuki belirlilik ve e itlik ilkeleri gere i 6514 sayılı Kanun'un yürürlük tarihinden sonra da serbest meslek icrasında bulunabilecek olması kar ısında, davacının muayenehane açma ba vurusunun muayenehane uygunluk artları bakımından de erlendirilmesi gerekirken, isteminin reddi yönünde tesis edilen i lemde ve davanın reddi yönünde verilen dare Mahkemesi kararında hukuka uyarlık görülmedi i gerekçesiyle davacının istinaf ba vurusunun kabulüne, zmir 3. dare Mahkemesince verilen kararın kaldırılmasına, dava konusu i lemin iptaline karar verilmi tir.

TEMY Z EDENLER N_ DD ALARI : Davalı **tarafından,** muayenehane açma taleplerinin reddine dair bireysel i lemlerin iptali istemiyle açılan davalarda Danı tay

T.C.
DANI TAY
ONUNCU DARE
Esas No : 2022/1780
Karar No : 2022/3158

Onuncu Dairesince, 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i tarihe kadar geçen süreçte yüksekö retim kurumlarında ö retim üyesi kadrosunda görev yapan ve bu süreçte muayenehane açma hakkı olan ö retim üyelerinin 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i 18/01/2014 tarihi itibarıyla serbest meslek icra ediyor olmasalar dahi bu tarihten sonra da serbest meslek icrasında bulunabileceklerine karar verilmi ise de, bazı Bölge dare Mahkemelerince verilen ısrar kararlarının Danı tay dari Dava Daireleri Kurulunca onandı ı, Danı tay dari Dava Daireleri Kurulunun anılan kesin kararları uyarınca farklı yönde karar verilmesine imkan kalmadı ı, temyize konu kararın bozulması gerekti i ileri sürülmektedir.

Davalı **Valili i tarafından**, usul yönünden, davanın sadece Sa lık Bakanlı ı husumetiyle görülmesi gerekti i; esas yönünden, dava konusu hakkında Danı tay dari Dava Daireleri Kurulunca, ö retim üyelerinin aynı akademik unvanda olmalarının her anlamda e it statüde oldukları anlamına gelmedi i, 18/01/2014 tarihi itibarıyla muayenehanesinde serbest meslek faaliyetinde bulunmayan ö retim üyelerinin 2547 sayılı Kanun'un 36. maddesi gere i muayenehane açmasının mümkün olmadığı yönünde kararlar verildi i, bu kararlara ra men dava konusu i lemin iptaline karar verilmesinin hukuka aykırı oldu u, 6514 sayılı Kanun ile 2547 sayılı Kanun'a eklenen geçici 64. maddenin Anayasa Mahkemesince yürürlü ünün durdurulması üzerine, halihazırda serbest meslek faaliyetinde bulunan ve özel sa lık kurulu larında çalı anların faaliyetlerine devam edebilecekleri, buna kar ın Anayasa Mahkemesi kararı, yeni serbest meslek faaliyetinde bulunmak veya özel sa lık kurulu larında çalı mak isteyenlere bu yolu açmadı ndan, serbest meslek icrasına veya özel sa lık kurulu larında çalı ma talebine ili kin yeni ba vuruların kabul edilmeyece inin Sa lık Bakanlı ı Sa lık Hizmetleri Genel Müdürlü ünün 2014/15 sayılı Genelgesi ile duyuruldu u, anılan Genelgenin iptali istemiyle açılan davanın Danı tay (Kapatılan) Onbe inci Dairesince reddedildi i, kararın Danı tay dari Dava Daireleri Kurulunca onandı ı, Sa lık Bakanlı ınca çıkarılan ve hukuka uygunluk denetiminden geçmi genelgelere göre 18/01/2014 tarihi itibarıyla muayenehanesinde serbest meslek faaliyetinde bulunmakta olan ö retim üyelerinin faaliyetlerine devam edece i, di er ö retim üyesi hekimlerin yeni muayenehane açmasına imkan bulunmadı ı, buna göre dava konusu i lemde hukuka aykırılık bulunmadı ı, temyize konu kararın bozulması gerekti i ileri sürülmektedir.

KAR I TARAFIN SAVUNMASI : Davacı tarafından, temyize konu kararın hukuka uygun oldu u belirtilerek temyiz isteminin reddi ile Bölge dare Mahkemesi kararının onanması gerekti i savunulmaktadır.

DANI TAY TETK K HÂK M :

DÜ ÜNCES : 2547 sayılı Yüksekö retim Kanunu'nun 36. maddesinde, üniversite ö retim üyelerinin çalı ma esasları kısmi ve tam zamanlı çalı ma esasına göre belirlenmi ken, 18/01/2014 tarihli ve 28886 sayılı Resmî Gazete'de

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2022/1780
Karar No : 2022/3158

yayımlanan 6514 sayılı Kanun ile 2547 sayılı Kanun'un 36. maddesinde yapılan de i iklikle, tabip, di tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan ö retim elemanlarının, maddede belirtilen ve profesör ve doçent kadrosunda olan ö retim üyeleri için getirilen bazı istisnalar dı nda, mesai saatleri dı nda serbest meslek faaliyetinde bulunmaları ve özel sa lık kurulu larında çalı maları yeniden yasaklanmı , bu kural Anayasa Mahkemesince Anayasaya uygun bulunmu tur.

Aynı Kanun ile 2547 sayılı Kanun'a eklenen geçici 64. maddede ise, bu maddenin yürürlü e girdi i (18/01/2014) tarihi itibarıyla mesai saatleri dı nda serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel kurulu larda çalı maktaki olan ö retim üyelerinin, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde bu faaliyetlerini sona erdirmeleri gerekti i; bu süre içinde faaliyetlerini sona erdirmeyen ö retim üyelerinin üniversiteyle ili iklerinin kesilece i yönünde düzenlemeye yer verilmi tir. Bu maddenin Anayasa Mahkemesinin 09/04/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/6 sayılı kararı ile esas hakkında karar verinceye kadar yürürlü ü durdurulmu ve akabinde Anayasa Mahkemesinin 07/11/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/166 sayılı kararı ile söz konusu maddenin iptaline karar verilmi tir.

Anayasa Mahkemesinin bu kararında; 2547 sayılı Kanun'un 36. maddesinde yapılan ve ö retim elemanlarının tam zamanlı çalı masını düzenleyen kurallar Anayasaya uygun bulunduktan sonra bu kuralların öngördü ü sisteme geçi i düzenleyen geçici 64. madde iptal edilmi tir. Söz konusu madde, geçici bir madde olup gelecekte ortaya çıkacak hukuki durumları de il, madde metninde ifade edilen "bu maddenin yürürlü e girdi i tarihteki" durumları ve bunlara ba lanan hukuki sonuçları düzenledi ine göre de erlendirme de geçici maddenin kapsamı ve bu maddenin yürürlü e girdi i tarih itibarıyla yapılmalıdır.

2547 sayılı Kanun'un Anayasa Mahkemesince iptal edilen geçici 64. maddesi, yürürlü e girdi i tarih itibarıyla muayenehanesi bulunan veya özel sa lık kurulu larında çalı an ö retim üyelerine ili kin oldu undan, 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i 18/01/2014 tarihi itibarıyla meri mevzuata/usulüne uygun olarak muayenehane i letmekte olan ö retim üyeleri, geçici 64. maddenin Anayasa Mahkemesince yürürlü ünün durdurulması ve akabinde iptali üzerine bu faaliyetlerine devam edebileceklerdir.

Ancak, anılan maddenin yürürlü e girdi i tarih itibarıyla muayenehanesi bulunmayan ya da özel bir sa lık kurulu unda çalı mayan ö retim üyesi tabipler, geçici 64. maddenin kapsamında olmadıklarından, bu alanda yapılan yeni düzenlemelere yani 6514 sayılı Kanunla de i ik 2547 sayılı Kanun'un 36. maddesi hükmüne tabi olacaklardır. Buna göre de, bunların 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i 18/01/2014 tarihten sonra serbest meslek icralarına -buna izin veren yeni bir yasal düzenleme yapılmadı ı müddetçe- hukuki olarak bulunmamaktadır.

Bu durumda; tıp fakültesinde ö retim üyesi olan ve 6514 sayılı Kanun'un yürürlük tarihi olan 18/01/2014 tarihi itibarıyla usulüne uygun olarak açılmı bir muayenehanesi de bulunmayan davacının, 2547 sayılı Kanun'un -6514 sayılı Kanunla de i ik- 36. maddesi gere i muayenehane i letmesi hukuken mümkün bulunmadı ndan muayenehane açma

istemiyle yaptı ı ba vurunun reddine ili kin i lemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, davanın reddi yönündeki dare Mahkemesi kararına yönelik istinaf istemi kabul edilerek dare Mahkemesi kararının kaldırılması ve dava konusu i lemin iptali yolunda verilen Bölge dare Mahkemesi kararında hukuki isabet bulunmadı ından, temyiz isteminin kabulü ile Bölge dare Mahkemesi kararının bozulması gerekti i dü ünülmektedir.

TÜRK M LLET ADINA

Karar veren Danı tay Onuncu Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, dosya tekemmül etti inden davalı idarelerden Sağlık Bakanlı ının yürütmenin durdurulması istemi hakkında ayrıca bir karar verilmeksizin i in gere i görü üldü:

NCELEME VE GEREKÇE :

MADD OLAY :

Davacı,..... Üniversitesi Tıp FakültesiBilim Dalında profesör unvanı ile ö retim üyesi olarak görev yaptı ından ve yargı kararlarında 2547 sayılı Kanun'un geçici 64. maddesinin yürürlü e girdi i tarihte serbest meslek icra etmekte olan ö retim üyeleri ile serbest meslek icra etmeyen ö retim üyelerinin mesai saatleri sonrası çalı abilmeleri bakımından hukuksal olarak e it statüde oldu unun kabul edildi inden bahisle mesai saatleri sonrasında faaliyette bulunmak üzere muayenehane açma istemiyle 07/04/2021 tarihinde davalı idarelerden Valili ine ba vurmu tur.

..... Valili i l Sağlık Müdürlü ü tarafından tesis edilen 15/04/2021 tarih ve E-71468250-432.99-4369 sayılı sayılı i lem ile, benzer ba vurularla ilgili Sağlık Bakanlı ı Hukuk Hizmetleri Genel Müdürlü ünden alınan görüş te; "**2014/8 ve 2014/15 sayılı Bakanlık Genelgelerinin** kapsamına girmedikleri hâlde, 2547 sayılı Kanun'un geçici 64. maddesinin yürürlü e girdi i tarihte muayenehane açma ya da özel sa lık kurulu larında çalı abilme haklarının bulundu undan bahisle muayenehane açma talebinde bulunan ö retim üyeleri (profesör, doçent, yardımcı doçent/dr. ö retim üyesi) tarafından bu taleplerinin reddine dair i lemlerin iptali talebiyle açılan davalarda, Bölge dare Mahkemesi kararlarının bozulmasına dair Danı tay 10. Dairesi kararları tebli edildi inde, Danı tay dari Dava Daireleri Kurulunun 06.02.2019 tarih ve E.2016/2645-K.2019/448 sayılı kararına istinaden Bölge dare Mahkemesi nezdinde ısrar kararı verilmesi yönünde beyanda bulunulması ve aynı konuda açılan davaların takibinin Danı tay dari Dava Daireleri Kurulunun anılan kararı esas alınarak yapılması gerekti inin" bildirildi inden bahisle davacının talebinin reddi üzerine anılan i lemin iptali istemiyle görülmekte olan dava açılmış tır.

Sa lık Bakanlı ı Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlü ünün -dava konusu i lemde yer verilen- 16/04/2014 tarihli ve 2014/15 sayılı Genelgesinde, "Anayasa Mahkemesinin

11/04/2014 tarih ve 28969 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan E.2014/61-K.2014/6 sayılı kararı ile 6514 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle 2547 sayılı Yüksekö retim Kanunu'na eklenen geçici 64. maddenin yürürlü ünün durdurulmasına karar verildi i, 2955 ve 2547 sayılı Kanun'a tabi tabip ve di tabiplerinden halihazırda serbest meslek faaliyetinde bulunan veya özel sa lık kurulu larında çalı anların (Anayasa Mahkemesince esas hakkında karar verilmeye veya yeni bir kanuni düzenleme yapılıncaya kadar) aynı ekilde faaliyetine devam edebilecekleri, ancak, 6514 sayılı Kanun'un di er hükümlerinin yürürlükte bulundu u ve söz konusu Anayasa Mahkemesi kararının yeni serbest meslek faaliyetinde bulunmak veya özel sa lık kurulu larında çalı mak isteyenlere bu yolu açmadı ı" yönünde açıklamaya yer verildi i görülmektedir.

LG L MEVZUAT:

2547 sayılı Yüksekö retim Kanunu'nun 36. maddesinde, ö retim elemanlarının çalı ma esasları **kısmi** ve **tam zamanlı** çalı ma esasına göre belirlenmi ken, söz konusu madde 30/01/2010 tarih ve 27478 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5947 sayılı Üniversite ve Sa lık Personelinin Tam Gün Çalı masına ve Bazı Kanunlarda De i iklik Yapılmasına Dair Kanun'un 3. maddesi ile -yayımlı tarihinden bir yıl sonra yürürlü e girmek üzere de i tirilmi ve;

"Ö retim elemanları, üniversitede devamlı statüde görev yapar.

Ö retim elemanları, bu Kanun ile di er kanunlarda belirlenen görevler ve telif hakları hariç olmak üzere, yüksekö retim kurumlarından ba ka yerlerde ücretli veya ücretsiz, resmi veya özel ba ka herhangi bir i göremezler, ek görev alamazlar, serbest meslek icra edemezler. Ö retim elemanının görevi ile ba lantılı olarak verdi i hizmetin kar ılı nda telif ücreti adıyla bir bedel tahsil etmesi halinde 58 inci madde hükümleri uygulanır.

Ö retim üyesi, kadrosunun bulundu u yüksekö retim birimi ile sınırlı olmaksızın ve ihtiyaç bulunması halinde görevli oldu u üniversitede haftada asgari on saat ders vermekle yükümlüdür. Ö retim görevlisi ve okutmanlar ise, haftada asgari on iki saat ders vermekle yükümlüdür.

Ö retim elemanlarının, ders dı ndaki uygulama, seminer, proje, bitirme ödevi ve tez danı manlıklarının kaç ders saatine kar ılı k geldi i; kendi üniversitesi dı ndaki devlet veya vakıf üniversitelerine ba lı yüksekö retim kurumlarında haftada verebilece i azami ders saatleri ve uzaktan ö retim programlarında verdikleri derslerin örgün ö retim programlarında verilen kaç ders saatine tekabül etti i Yüksekö retim Kurulu tarafından belirlenir.

Rektör, rektör yardımcısı, dekan, enstitü ve yüksekokul müdürlerinin ders verme yükümlülü ü yoktur. Ba hekimler, dekan yardımcısı, enstitü ve yüksekokul müdür yardımcısı ve bölüm ba kanları, bu madde hükümlerine göre haftada asgari be saat ders vermekle yükümlüdür." eklini almı tır.

Anılan Kanun'un 6. maddesi ile, 2547 sayılı Kanun'a eklenen geçici 57. maddede de; "Bu maddenin yayımlandı ı tarihte kısmî statüde görev yapmakta olan ö retim

üyelerinden, Kanunun yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içerisinde talepte bulunanlar devamlı statüye geçirilir. **Bu süre içerisinde talepte bulunmayanlar istifa etmi sayılır.**" hükmüne yer verilmiş ve madde 5947 sayılı Kanun'un Resmî Gazete'de yayımlandığı 30/01/2010 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

5947 sayılı Kanun'un Resmî Gazete'de yayımlanmasını müteakip bazı maddelerinin iptali ve yürürlüğün durdurulması istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurulmuş, **Anayasa Mahkemesinin 16/07/2010 tarih ve E:2010/29, K:2010/90 sayılı kararı ile** 5947 sayılı Kanun'un 3. maddesiyle 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun de iştirilen 36. maddesinin 2. fıkrasının birinci tümcesinin ve 6. maddesi ile 2547 sayılı Kanun'a eklenen geçici 57. maddenin "Bu süre içerisinde talepte bulunmayanlar istifa etmi sayılır." biçimindeki son tümcesinin **iptaline** karar verilmiş, karar 04/12/2010 tarih ve 27775 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

Anayasa Mahkemesinin, 2547 sayılı Kanun'un 5947 sayılı Kanun ile de iştirilen 36. maddesinin 2. fıkrasının birinci tümcesi olan "Öğretim elemanları, bu Kanun ile diğer kanunlarda belirlenen görevler ve telif hakları hariç olmak üzere, yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde ücretli veya ücretsiz, resmi veya özel başka herhangi bir iş göremezler, ek görev alamazlar, serbest meslek icra edemezler." hükmünün iptali gerekçesi;

"Anayasanın 130. maddesinde çarparak da e itim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insan gücü yetiştirmek amacıyla ile kurulan üniversitelerin kamu tüzelki iline ve bilimsel özerkli e sahip oldu u, öğretim üyeleri ve yardımcılarının serbestçe her türlü bilimsel araştırma ve yayında bulunabilecekleri belirtilmiş, madde gerekçesinde de, yasaya bırakılan konuların 'bilimsel özerklik' ilkesi göz önünde bulundurulacak düzenlenmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Anayasa'da üniversite, bilimsel çalışmaların yapıldığı ve bilimin öğretildiği kurum olarak nitelendirilip bilimsel ve idari özerkli e sahip kılınarak diğer kamu kurumlarından farklı olarak değerlendirilmiştir, öğretim üyelerine de kamu görevlisi olmakla birlikte genel sınıflandırma içinde ayrı bir yer verilerek kendilerine özgü önem ve değerinde bir meslek sınıfı olduğu belirtilmiştir. Öğretim üyelerinin bu konuları dikkate alındığında bunları diğer kamu görevlileri gibi değerlendirmek mümkün değildir.

Yasakoyucu, yükseköğretimin Anayasa'da belirtilen ilkeler doğrultusunda geliştirilmesi, bu bağlamda sorunlarının çözüme kavuşturulması için öğretim elemanlarının unvan ve statülerine uygun bazı sınırlamalar getirerek çalışmaları belirleyebilir. Ancak getirilen bu sınırlamalar, üniversitelerdeki bilim özgürlüğü ve bilimsel özerkli in gereği olan her türlü bilimsel faaliyeti engelleyici nitelikte olamaz. İptali istenen düzenleme ile üniversitelerin bilim verilerini yaymak, ulusal alanda gelişme ve kalkınmaya destek olmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek gibi görevlerini yerine getirmesinin engellendiği, ayrıca, üniversitelerde görev yapan öğretim görevlileri, okutmanlar, öğretim yardımcılarını ile akademik olarak belirli bir yetkinliğe sahip öğretim üyeleri arasında herhangi bir ayırım yapılmaksızın mesai sonrası ücretsiz de olsa resmi veya özel herhangi bir iş

T.C.
DANIŞTAY
ONURCU DAİRE
Esas No : 2022/1780
Karar No : 2022/3158

yapmalarının yasaklandı ı anla ılmaktadır. Bu durumun Anayasa'nın 130. maddesi ile ba da madı ı açıktır." eklindedir.

2547 sayılı Kanun'a eklenen geçici 57. maddenin son tümcesinin iptal gerekçesi ise; "5947 sayılı Yasa'nın 6. maddesi ile 2547 sayılı Yasaya eklenen Geçici Madde 57, Yasa'nın yayımlandı ı tarihte üniversitelerde kısmi statüde çalı an doçent ve profesörlerin hukuksal durumlarını belirleyen bir kuraldır. 2547sayılı YÖK Kanunu'nun 36. maddesinde yapılan de i iklik sonucu, profesör ve doçentlerin kısmi statüde çalı malarına son verilerek, yüksekö retim kurumlarında görev yapan ö retim elemanlarının tamamının üniversitelerde devamlı statüde çalı maları öngörölmü tür. Bu nedenle geçici madde 57'de, kuralın yayımlandı ı tarihte kısmi statüde görev yapmakta olan ö retim üyelerinden kanunun yayımlandı ı tarihten itibaren bir yıl içinde talepte bulunanların devamlı statüye geçirilece i, bu süre içinde talepte bulunmayanların ise istifa etmi sayılaca ı belirtilmi tir.

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, her türlü i lem ve eylemi hukuka uygun, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurmayı amaçlayan ve bunu geli tirerek sürdüren, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren devlettir. Öte yandan 'hukuk devleti' ilkesi, yürütme organının faaliyetlerinin yönetilenlerce belli ölçüde öngörülebilir olmasını, herkesin ba lı olaca ı hukuk kurallarını önceden bilmesini, ekonomik ve sosyal ya amlarındaki tutum ve davranı larını buna göre düzene sokabilmesini gerektirir. Zira hukuk devletinin gere i olan belirlilik ve hukuki güvenlik ilkesi, idarenin keyfi hareket etmesini engeller.

5947 sayılı Yasadan önce üniversitelerde çalı ma, devamlı ve kısmi statüde olmak üzere iki ekilde yapılmaktaydı. 2547 sayılı Yasa'nın de i iklikten önceki 36. maddesinde üniversitede be yıl devamlı statüde çalı mı olan doçent veya profesörlerin, kısmi statüye geçmek istemesi halinde üniversite yönetim kurulunun görü ü ve rektörün kararıyla iki yıllık süre için kısmi statüye atanabilece i, görev devamlarında yarar görölmesi ko ulu ile üniversite yönetim kurulunun görü ü ve rektörün kararıyla her iki yılda bir bu statülerinin yinelenebilece i, maddenin ikinci fıkrasının son bendinde ise kısmi statüde bulunanlardan devamlı statüye geçmek isteyenlerin, atamaları, o anabilim dalında bo kadro bulunması ko uluyla, üniversitenin olumlu görü ü üzerine do rudan Yüksekö retim Kurulu kararı ile yapılaca ı belirtilmi tir.

De i iklikten önceki düzenlemede, kısmi statüde çalı an ö retim üyelerinin kendi talepleri hariç, öngörülen iki yıllık süre dolmadan bu statünün sona erdirilemeyece i konusunda yasal bir güvenceye sahip oldukları anla ılmaktadır. Dava konusu tümce ile üniversitelerde ö retim üyesi olarak kısmi statüde görev yapan profesör ve doçentlere devamlı statüye geçmemesi halinde kanunla tanınan süreli çalı manın, kanunla tanınan süre dolmadan istifa etmi sayılmaları hukuk devletinin gere i olan belirlilik ve hukuki güvenlik ilkeleri ile ba da maz.

Di er taraftan kısmi statüde çalı anların, bu durumlarının en az iki yıllık bir dönemi

kapsadığı düüncesıyla üniversite dışındaki serbest çalışanların planladıkları, ekonomik ve sosyal hayatlarını bu koşulları öngörmek suretiyle belirledikleri açıktır. Yasayla elde edilen bu statünün çalışanlar için kazanılması hak olarak değerlendirilmesi olanaklı olmasa da yasadaki öngörülen süre yönünden meru bir beklentiye sahip oldukları, bu beklentinin hukuki güvenlik ve belirlilik ilkeleri gereğince korunmasının kabulü gerekir." eklindedir.

Anayasa Mahkemesinin yukarıda zikredilen kararından sonra, 26/08/2011 tarih ve 28037 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 36. maddesi ile 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 12. maddesinin 2. fıkrasına, "uzman olanlar" ibaresinden sonra gelmek üzere "657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi, 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 27 nci maddesi, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesinin altıncı fıkrası ile 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesi saklı kalmak kaydıyla" ibaresi; söz konusu Kararname'nin 38. maddesi ile de 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 28. maddesinin birinci fıkrasına, "Memurlar, meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir yerde veya vakıf üniversitelerinde çalışamaz." cümlesi eklenmiştir.

Ayrıca Kararname'nin 40. maddesi ile, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 36. maddesine bir fıkra eklenerek, "Yükseköğretim kurumlarının kadrolarında bulunan öğretim elemanları, kanunlarda belirtilen hâller dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi hükmüne tâbidir. Ancak öğretim üyeleri, yükseköğretim kurumlarında yalnızca öğretim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelirden elde edilen hizmetlerde çalışmamak kaydıyla mesai saatleri dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde meslekî faaliyette bulunabilir ve meslek veya sanatlarını serbest olarak icra edebilir. Yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde çalışan öğretim üyelerine 58 inci madde ile 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin ek 3 üncü maddesi uyarınca ek ödeme yapılmaz; bunlar rektör, dekan, enstitü, yükseköğretim ve konservatuar müdürü, bölüm başkanı, anabilim ve bilim dalı başkanı, başhekim ve bunların yardımcısı olamaz." yönünde düzenleme yapılmıştır.

Yine Kararname'nin 40. maddesi ile 2547 sayılı Kanun'a eklenen geçici 59. maddede, "Yükseköğretim kurumları dışında meslekî faaliyette bulunmak ve meslek veya sanatlarını serbest olarak icra etmek isteyen öğretim üyelerine, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıla kadar ücretsiz izin verilebilir." hükmüne yer verilmiştir.

650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin bazı maddelerinin iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurulması üzerine, **Anayasa Mahkemesinin 18/07/2012 tarih ve E.2011/113, K:2012/108 sayılı kararı ile** 650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 36. ve 38. maddeleri ile (2547 sayılı Kanun'un 36. maddesinde de değişiklik öngören ve bu Kanun'a geçici 59. maddeyi ekleyen) 40. maddesinin

Yetki Kanunu kapsamında olmadı ndan Anayasaya aykırı oldu una, iptaline ve iptal hükmünün kararın Resmî Gazete’de yayımlanmasından ba layarak altı ay sonra yürürlü e girmesine karar verilmi tir. Karar, 01/01/2013 tarih ve 28515 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmı tir.

Ardından, 18/01/2014 tarih ve 28886 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlü e giren 6514 sayılı Sa lık Bakanlı ı ve Ba lı Kurulu larının Te kilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanunlarda De i iklik Yapılmasına Dair Kanun’un;

9. maddesi ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 28. maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen birinci fıkrasının son cümlesi; *"Memurlar, mesleki faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek ki ilere, özel hukuk tüzel ki ilerine veya kamu kurumu niteli indeki meslek kurulu larına ait herhangi bir i yerinde veya vakıf yüksekö retim kurumlarında çalı amaz."* ekinde yeniden düzenlenmi ;

11. maddesi ile 2547 sayılı Kanun’un 36. maddesinde de yeniden bir düzenleme yapılmı , maddeye eklenen yedinci fıkrada; ***"Tabip, di tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan ö retim elemanları, kanunlarda belirtilen hâller dı nda 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi hükmüne tabidir. Ancak bunlardan profesör ve doçent kadrosunda olanlar, her bir anabilim dalındaki kadrolu profesör ve doçent sayısının yüzde 50’sini geçmemek, bir yıla kadar kurumsal sözleşme yapılmak ve geliri üniversite döner sermayesi hesabına kaydedilmek artıyla ve ilgilinin muvafakati ile mesai dı nda özel hastaneler veya vakıf üniversitesi hastanelerinde çalı tırılabilir. Bu ekinde çalı tırılacakların hesabında küsurat dikkate alınmaz ve çalı tırılacak ö retim üyeleri, Sa lık Bakanlı ı ve Yüksekö retim Kurulunca belirlenecek yüzde 50’si uygulama, yüzde 50’si de akademik faaliyetlerinden olu acak önceki yılın performans kriterlerine göre belirlenir. Bu fıkra kapsamında çalı tırılan ö retim üyeleri;***

a) Aynı anda birden fazla sözleşme ile çalı tırılmaz.

b) Aylık sözleşme ücretleri, mesai dı ı toplam tavan ek ödeme brüt tutarından az olamaz.

c) Altıncı fıkrada sayılan idari görevlerde bulunamaz.

ç) 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sa lık Sigortası Kanununun 73 üncü maddesinin üçüncü fıkrası çerçevesinde ilave ücret alınmak suretiyle hizmet veremez.

d) İlgili mevzuata ve sözleşme hükümlerine aykırı davranışları hâlinde, idari ve disiplin sorumlulukları saklı kalmak kaydıyla bir yıl, üç yıl içinde tekrerründe be yıl süreyle bu kapsamda çalı tırılmaz." hükmüne yer verilmi tir.

6514 sayılı Kanun’un 9. maddesi ile yeniden düzenlenen 657 sayılı Kanun'un 28. maddesinin 1. fıkrasının son cümlesi ve 11. maddesiyle 2547 sayılı Kanun’un 36. maddesine eklenen 7. fıkrası da iptal davasına konu olmu , **Anayasa Mahkemesinin**

07/11/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/166 sayılı kararı ile bahsi geçen bu maddelerin **Anayasaya aykırı olmadığına ve iptal isteminin reddine** karar verilmiştir. Söz konusu karar, 19/06/2015 tarihli ve 29391 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

Diğer taraftan, 6514 sayılı Kanun’un 14. maddesi ile 2547 sayılı Kanuna geçici 64. madde eklenmiştir; maddede, “*Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel kurulu larda çalışmakta olan özetim üyeleri, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde bu faaliyetlerini sona erdirmeyen özetim üyelerinin üniversiteyle ilişkileri kesilir.*” hükmüne yer verilmiştir; bu maddenin **Anayasa Mahkemesinin 09/04/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/6 sayılı kararı** ile esas hakkında karar verilinceye kadar yürürlükte durdurulmuş ve karar 11/04/2014 tarihli ve 28969 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

Akabinde **Anayasa Mahkemesinin 07/11/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/166 sayılı kararı** ile söz konusu maddenin **iptaline** karar verilmiştir.

Mahkeme ilgili hükmün iptali gerekçesinde, “*...dava konusu kurullarla, tabip, diğertabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan özetim üyelerinden, mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunan veya özel kurulu larda çalışmakta olanların, söz konusu süre içinde faaliyetlerini sona erdirmeleri, bu süre içinde faaliyetlerini sona erdirmemeleri hâlinde üniversiteyle ilişkilerinin kesileceğive istifa etmiş sayılacakları öngörülmektedir.*”

Kazanılmış haklara saygı ilkesi, hukukun genel ilkelerinden birini oluşturmaktadır. *Kazanılmış hak*, özel hukuk ve kamu hukuku alanlarında genel olarak, bir hak sahibine elverişli nesnel yasa kurallarının bireylere uygulanması ile onlar için doğan öznel hakkın korunmasıdır. *Kazanılmış bir haktan söz edilebilmesi için bu hakkın, yeni kanundan önce yürürlükte olan kurallara göre bütün sonuçlarıyla fiilen elde edilmiş olması gerekir.* *Kazanılmış hak, kişinin bulunduğu statüden doğan, kendisi yönünden kesinleşmiş ve kişisel nitelikte dönüşümlü haktır. Bir statüye bağlı olarak ileriye dönük beklenen haklar, kazanılmış hak nitelikte değildir; Kanun’un yürürlüğe girmesinden önce mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel kurulu larda çalışmakta olan özetim üyelerinin bu yönden kazanılmış haklarından söz edilebilmesi olanaklı değildir.*

Diğer taraftan, hukuk devleti ilkesinin gereklerinden biri olan **hukuk güvenliği ilkesi**, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Kanunlara güvenerek hayatını yönlendiren, hukuki işlemlere giren bireyin, bu kanunların uygulanmasına devam edileceği yolunda olan beklentisinin mümkün olduğu unca korunması hukuki güvenlik ilkesinin gereğidir. **Belirlilik ilkesi** ise yasal düzenlemelerin hem içerik hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olmasını, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesini ifade etmektedir.

*Bir beklentinin hukuken koruma görebilmesi için, me ru (haklı) beklenti seviyesine ulaşması gerekmektedir. Beklentinin me ru olup olmadığı tespit edilirken başvurulacak ölçüt, 'hakkaniyet'tir. **Hakkaniyet**, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nda düzenlenmiş olup hâkime takdir yetkisi tanınan durumlarda, hâkimin bu takdir yetkisini somut olayın özelliklerine uygun olarak ve adalet ilkelerini gözeterek kullanması anlamına gelmektedir. Hakkaniyet kavramı, hukukun genel bir ilkesi olduğundan, anayasa yargısında da dikkate alınmalıdır. Kanun koyucu da tıpkı mahkemeler gibi takdir yetkisi kullanırken hakkaniyeti gözetmekle yükümlüdür. Nitekim Anayasa Mahkemesi birçok kararında hukuk devleti ilkesini tanımlarken 'hakkaniyet ölçütünün gözetilmesini' hukuk devletinin unsuru olarak saymaktadır.*

Bu itibarla dava konusu kuralların, yürürlüğe girdiği tarihte mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel kurullarda çalışmakta olan ö retim üyelerinin önceki sistemin uygulanacağı yolundaki beklentilerini korumamasının hakkaniyet ölçütüyle bağdaşmadığına inandırıcı delillerin tespiti gerekir.

Tabip, di tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan ö retim elemanlarının çalıştığı rejimleriyle ilgili olarak 5947 sayılı Kanunla getirilen düzenlemelerle, üniversite ö retim elemanları açısından kısmi süreli çalışmaya imkânı sona erdirmiş, devamlı statüde çalışmaya esas benimsenmiş ve ö retim elemanlarının, 2547 sayılı Kanun ile diğer kanunlarda belirlenen görevler ve telif hakları hariç olmak üzere, yüksekö retim kurumlarından başka yerlerde ücretli veya ücretsiz, resmi veya özel başka herhangi bir iş göremeyecekleri, ek görev alamayacakları, serbest meslek icra edemeyecekleri düzenlenmiş suretiyle bu ö retim elemanlarının mesai saatleri dışında mesleki faaliyette bulunmaları yasaklanmıştır. Anayasa Mahkemesinin 16.7.2010 tarihli ve E.2010/29, K.2010/90 sayılı kararıyla bu düzenlemelerin bir kısmı iptal edilmiş ve tam zamanlı olarak çalışmaya söz konusu ö retim üyelerinin mesai saatleri dışında olmak kaydıyla, istedikleri takdirde, serbest meslek faaliyetinde bulunmaları veya özel kurullarda çalışmaları mümkün olmuştur. Kanun koyucu daha sonra dava konusu kuralların yer aldığı 6514 sayılı Kanunla söz konusu ö retim elemanlarının çalışmaya rejimini değiştirmiş ve bazı istisnalar dışında bunların mesai saatleri dışında mesleki faaliyette bulunmalarını ve özel kurullarda çalışmalarını yeniden yasaklamıştır. Anayasa Mahkemesi, bu faaliyetlerin üç ay içinde sona erdirilmesiyle ilgili dava konusu kurallar hakkında 9.4.2014 tarihli ve E.2014/61, K.2014/6 (Yürürlüğü Durdurma) sayılı kararıyla sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi için esas hakkında karar verilinceye kadar yürürlüklerinin durdurulmasına karar vermiştir.

Yargı kararları sonrası tam zamanlı çalışmaya ö retim üyeleri, mesai saatleri sonrası serbest olarak çalışabilecekleri yönünde oluşan kanaat ve beklenti nedeniyle üniversite dışındaki serbest çalışmalarını planlamış, ekonomik ve sosyal hayatlarını bu koşulları öngörmek suretiyle belirlemişlerdir. Ö retim üyelerinin var olan durumun devam etmesine dair oluşan beklenti ve kanaat nedeniyle planladıkları faaliyet ve çalışmaları ile bunlar gerektiren yaratılan hukuki durumlarını dava konusu kurallar gerektiren sona erdirmek

zorunda olması, aksi hâlde haklarında insan hayatında çok önemli bir hukuki sonuç doğurduğu, istifa etmi sayılma veya ili ik kesme i lemlerinin uygulanması hakkaniyete aykırıdır. Bu nedenle söz konusu ö retim üyeleri için yargı kararlarına güvenerek mesai sonrası çalışmaları ve faaliyette bulunmaları bu statünün kazanılmış hak olarak değerlendirilmesini olanaklı kılmaması da bu statülerin belli bir süre devam edeceğine ilişkin bir beklenti oluşturdu ve bu beklentinin hukuki güvenlik ilkesi gereğince korunması gerektiğinin kabulü gerekir. Ayrıca kanun koyucunun aynı konuyla ilgili pek çok kanun çıkarması da söz konusu ö retim üyelerinin hukuki durumları bakımından belirsiz bir durum yaratmış ve duraksamalara neden olmuştur. Dolayısıyla dava konusu kurallar hukuk devletinin gereği olan hukuki güvenlik ve hukuki belirlilik ilkelerine aykırıdır." ifadelerine yer vermiştir.

Son olarak, 2547 sayılı Kanun'a, 26/11/2014 tarih ve 29187 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 6569 sayılı Kanun'un 32. maddesi ile geçici 70. madde eklenmiş olup, maddede,

"Tabip, di tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan ö retim üyelerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel sağlık kuruluşlarında çalışmakta olanlara, bu faaliyetlerini sona erdirinceye kadar üniversite ödeneği ve ek ödeme ödenmez. Bunlardan belirtilen faaliyetlerini sona erdirmek isteyenler, 31/12/2014 tarihine kadar bu konudaki iradelerini görevli oldukları kurum yönetimlerine bildirirler ve bunların en geç 31/5/2015 tarihine kadar bu faaliyetleri sona erdirmiş sayılır ve çalışmaları uygunluk belgesi veya izni iptal edilir. Bu süre içinde mali hakları ve ek ödemeleri tam olarak ödenmeye devam olunur.

Bu madde kapsamında bulunan ö retim üyelerinden belirtilen faaliyetlerinden dolayı görevi kötüye kullandıkları yargı kararı ile tespit edilenlerin, genel hükümlere göre sorumlulukları saklı kalmak kaydıyla, serbest meslek veya özel sağlık kuruluşlarında çalışmaları uygunluk belgesi veya izni iptal edilir.

Bu madde hükmü Gülhane Askeri Tıp Akademisi ö retim üyeleri hakkında da uygulanır. **Ancak bu ö retim üyelerine üniversite ödeneği ile sağlık hizmetleri tazminatı ödenmez."** hükmüne yer verilmiş ; söz konusu hükmün 1. fıkrasının birinci cümlesinin ve 3. fıkrasının ikinci cümlesinin, **Anayasa Mahkemesi'nin 22/06/2016 tarih ve E:2016/13, K:2016/127 sayılı kararı ile Anayasa'ya aykırı oldu una ve iptaline** karar verilmiş , karar 21/09/2016 tarih ve 29834 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

Kararın gerekçesi; "...Üniversite ödeneği, 2914 sayılı Yüksekö retim Personel Kanunu'nun 12. maddesinde düzenlenmiştir. Anılan maddeye göre, üniversitelerde belirli görev veya unvanlarda bulunanlar ile belirli dereceler üzerinden aylık alan ö retim elemanlarına, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tâbi en yüksek Devlet memuru brüt aylık (ek gösterge dahil) tutarının her unvan veya derece için ayrı ayrı belirlenen yüzdesi olarak ve damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaksızın her ay 'üniversite ödeneği' ödenmektedir. 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan '...2914 sayılı Yüksek Ö retim Personel Kanununun 12 nci maddesine

T.C.
DANIŞTAY
ONURCU DAİRE
Esas No : 2022/1780
Karar No : 2022/3158

göre üniversite ödene i;...ödenir.' hükmü gere ince GATA'da görevli uzmanlar hariç ö retim elemanları da 2914 sayılı Kanun'da düzenlenen üniversite ödene inden yararlanmaktadırlar.

Üniversitelerde görevli akademik personelin ek ödemesi ise 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin ek 9. maddesinde düzenlenmiştir. Buna göre aylıklarını 2914 sayılı Kanun'a göre almakta olan personele, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil) 375 sayılı KHK'ya ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılmaktadır. Ancak 2547 sayılı Kanun'un 58. maddesinin (c) fıkrası kapsamında tıp ve di hekimli i fakülteleri ile sa lık uygulama ve ara tırma merkezlerinin hesabında toplanan döner sermaye gelirleri bakiyesinden, bu yerlerde görevli olanlara yapılacak ek ödeme ile (f) fıkrası uyarınca rektör, rektör yardımcısı ve genel sekreterlere gelir getirici katkılarına bakılmaksızın, üniversite yönetim kurulunun uygun gördü ü birimin döner sermaye hesabından yönetici payı olarak ayrılan tutardan kendisine ödeme yapılan personele ayrıca ek ödeme yapılmamaktadır. Buna göre aylıklarını 2914 sayılı Kanun çerçevesinde alan akademik personellerden, kendisine 2547 sayılı Kanun'un 58. maddesinin (c) ve (f) fıkraları kapsamında döner sermaye ödemesi yapılanlara 'ek ödeme' yapılmamakta, döner sermaye almayanlara ise 'ek ödeme' yapılmaktadır.

Sa lık hizmetleri tazminatı ise 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanunu'nun ek 17. maddesinin (Ç) bendinde düzenlenmiştir. Anılan maddeye göre sa lık hizmetleri tazminatı, Türk Silahlı Kuvvetleri kadrolarında bulunan ve (Ç) bendinde rütbeleri belirtilen personele hizmetlerinde gösterilen oranları geçmemek üzere orgeneral aylığına (ek gösterge dâhil) brüt tutarı ile çarpımı sonucu bulunan miktarda ödenmektedir. Söz konusu tazminattan yararlanan personele; 2957 sayılı Kanun'un 6. maddesinde yer alan ek görev ücreti, 3225 sayılı Kanun'un 14. maddesinde düzenlenen ek görev ücreti ve 375 sayılı KHK'nın ek 9. maddesine göre yapılmakta olan ek ödeme verilmemektedir. Benzer şekilde sa lık hizmetleri tazminatı, ilgili mevzuatı uyarınca ödenmekte olan zam, tazminat, ödenek, döner sermaye ödemesi, ikramiye, ücret ve her ne ad altında olursa olsun yapılan benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmamaktadır.

tiraz yoluna başvuran Mahkemelerde görülmekte olan davaların konusunu, görevli bulundu u hastanede ö retim üyesi olarak çalışmaktayken mesai saatleri sonrasında mesle ini özel bir sa lık kurulu unda veya serbest olarak devam ettiren davacıların, almakta oldu u üniversite ödene i ve ek ödemenin (GATA'da görevli olanlar için sa lık hizmetleri tazminatının) ödenmemesi olu turmaktadır.

Kanun koyucu tarafından sa lık hizmetlerinin belirtilen özelli i gözetilerek sa lık sorunlarının çözüme kavuşturulması veya bu alandaki hizmetlerin geli tirilmesi için ö retim elemanlarının unvan ve statülerine uygun bazı sınırlamalar getirilerek çalışmaları belirlenebilir. Başka bir ifadeyle, sa lık hizmetlerinin etkin ve verimli bir şekilde sunulması bakımından kanun koyucu, Anayasa'nın temel ilkelerine bağlı kalmak koşuluyla, sa lık

çalışanları açısından belli kurallar ve sınırlamalar öngörebilme konusunda takdir yetkisine sahiptir. Kanun koyucu bu takdir yetkisini kullanırken diğ er bir ifade ile herhangi bir konuda düzenleme yaparken kamu yararını da göz önünde bulundurmak zorundadır. Ancak getirilen kural ile ula ılmak istenen amaç arasında adil bir dengenin bulunması, hukuk devleti ilkesinin bir gereğ idir. Kural ile ula ılmak istenen amaç arasında bulunması gereken adil denge, ‘ölçülülük ilkesi’ olarak da adlandırılmakta ve bu ilkenin alt ilkelerini de, elveri lilik, gereklilik ve orantılılık ilkeleri olu turmaktadır. ‘Elveri lilik ilkesi’, öngörülen kuralın ula ılmak istenen amaç için elveri li olmasını, ‘gereklilik ilkesi’ öngörülen kuralın ula ılmak istenen amaç bakımından gerekli olmasını, ‘orantılılık ilkesi’ ise öngörülen kural ile ula ılmak istenen amaç arasında olması gereken orantıyı ifade etmektedir.

Mesai saatleri dı ında çalışan ö retim üyelerine ödenmeyen ve yukarıda de inilen ‘üniversite ödeneğ i’, ‘ek ödeme’ ve ‘sa lık hizmetleri tazminatı’ ödemeleri mahiyetleri itibariyle fazla mesai ya da performans kar lılı ı verilmemekte anılan ödemelere hak kazanılması için ‘ö retim üyesi’ sıfatına sahip olmak yeterli bulunmaktadır. Bir ba ka ifadeyle ö retim üyesi sıfatını haiz bütün akademik personel, kanunda öngörülen diğ er artları ta ımak kaydıyla, söz konusu ödemelere, aylıklarını olu turan diğ er unsurlarla birlikte hak kazanabilmektedirler.

Bu ba lamda, çalışan makt oldukları kadronun kanuni yükümlülüklerini yerine getiren, görev, yetki ve sorumluluklarını ifa eden ö retim üyelerinin, hukuk sisteminin tanıdı ı bir imkândan yararlanarak mesai saatleri dı ında çalışan maya devam etmeleri nedeniyle çalışan ma ko ullarının kurallarda belirtildiğ i ekilde özlük hakkı kapsamındaki bazı ödemeler bakımından sınırlandırılarak aynı hak ve yükümlülöklere sahip ö retim üyeleri arasında farklıla maya gidilmesi ve kurallarda öngörülen bazı ödemelerden tamamen yoksun bırakılmaları ölçülü kabul edilemeyeceğ i gibi hakkaniyete de uygun de ildir.

Açıklanan nedenlerle kurallar, Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır. ptalleri gerekir.” eklindedir.

HUKUK DE ERLENDİRME:

2547 sayılı Yüksekö retim Kanunu'nun 36. maddesinde, ö retim elemanlarının çalışan ma esasları kısmi ve tam zamanlı çalışan ma esasına göre belirlenmi ken, yukarıda ayrıntılı olarak aktarılan hukuki süreç sonucunda 18/01/2014 tarihli ve 28886 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 6514 sayılı Kanun ile 2547 sayılı Kanun'un 36. maddesinde yapılan değ işlikle, tabip, diğ tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan ö retim elemanlarının, maddede belirtilen ve profesör ve doçent kadrosunda olan ö retim üyeleri için getirilen bazı istisnalar hariç, mesai saatleri dı ında serbest meslek faaliyetinde bulunmaları ve özel sa lık kurulu larında çalışan maları yasaklanmı ş , bu kural Anayasa Mahkemesince Anayasaya uygun bulunmu tur.

Diğ er taraftan, aynı Kanun ile 2547 sayılı Kanun'a eklenen geçici 64. maddede, bu maddenin yürürlüğe girdiğ i (18/01/2014) tarih itibarıyla mesai saatleri dı ında serbest

meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel kurulu larda çalı maktada olan ö retim üyelerinin, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde bu faaliyetlerini sona erdirmeleri gerekti i, bu süre içinde faaliyetlerini sona erdirmeyen ö retim üyelerinin üniversiteyle ili klerinin kesilece i yönünde düzenlemeye yer verilmi tir. Bu maddenin Anayasa Mahkemesinin 09/04/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/6 sayılı kararı ile esas hakkında karar verilmeye kadar yürürlü ü durdurulmu ve akabinde Anayasa Mahkemesinin 07/11/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/166 sayılı kararı ile de iptaline karar verilmi tir.

Anılan karar; yargı kararları sonrası **tam zamanlı çalı an ö retim üyelerinin, mesai saatleri sonrası serbest olarak çalı abilecekleri yönünde olu an kanaat ve beklenti** nedeniyle üniversite dı ındaki serbest çalı malarını planladıkları, ekonomik ve sosyal hayatlarını bu ko ulları ö ngörmek suretiyle belirledikleri, **var olan durumun devam edece ine dair olu an beklenti ve kanaate göre** planladıkları faaliyet ve çalı maları ile bunlar gere ince yaratılan hukuki durumlarını dava konusu kurallar gere ince sona erdirmek zorunda olmalarının hakkaniyete aykırı oldu u, **ö retim üyelerinin bu statülerinin belli bir süre devam edece ine ili kin me ru bir beklentilerinin olu tu u** ve bu beklentinin hukuki güvenlik ilkesi gere ince korunması gerekti i, ayrıca kanun koyucunun aynı konuyla ilgili pek çok kanun çıkarmı olmasının da söz konusu ö retim üyelerinin hukuki durumları bakımından belirsizlik yarattı ı, duraksamalara neden oldu u gerekçesine dayanmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin anılan kararının gerekçesi ile birlikte tüm hukuksal süreç de erlendirildi inde; 2547 sayılı Kanun'un Anayasa Mahkemesince iptal edilen geçici 64. maddesi, yürürlü e girdi i tarih itibarıyla muayenehanesi bulunan veya özel sa lık kurulu larında çalı an ö retim üyelerine ili kin oldu undan, 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i 18/01/2014 tarihi itibarıyla meri mevzuata/usulüne uygun olarak muayenehane i letmekte olan ö retim üyelerinin, geçici 64. maddenin Anayasa Mahkemesince yürürlü ünün durdurulması ve akabinde iptali üzerine bu faaliyetlerine devam edebilecekleri sonucuna varılmaktadır.

Bununla birlikte, anılan maddenin yürürlü e girdi i tarih itibarıyla muayenehanesi bulunmayan ya da özel bir sa lık kurulu unda çalı mayan ö retim üyesi tabipler ise, geçici 64. maddenin kapsamında olmadıklarından, bu alanda yapılan yeni düzenlemelere, yani 6514 sayılı Kanunla de i ik 2547 sayılı Kanun'un 36. maddesi hükmüne tabi olacaklardır. Buna göre de, anılan ki iler 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i 18/01/2014 tarihinden sonra serbest meslek icralarına hukuki olanak bulunmamaktadır.

Temyize konu kararda, 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i tarihe kadar geçen süreçte serbest meslek icra etme hakkı olan ö retim üyelerinden, serbest meslek icra etmekte olanlar ile serbest meslek icra etmeyenlerin mesai saatleri sonrası serbest olarak çalı abilmeleri bakımından hukuksal olarak e it statüde oldukları, bu nedenle geçici 64. maddenin yürürlü e girdi i 18/01/2014 tarihi itibarıyla mesai sonrasında serbest meslek faaliyetinde bulunan ö retim üyelerinin bu faaliyetlerinin devam edece inin kabulünün aynı hukuki statüde bulunanlara farklı uygulama yapılması sebebiyle e itlik ve hakkaniyet

T.C.
DANI TAY
ONUNCU DARE
Esas No : 2022/1780
Karar No : 2022/3158

ilkelerine aykırı olacağı gerekçesine yer verilmiş ise de; benzer uyuşmazlıkta Bölge Daire Mahkemesince davanın reddi yolunda verilen ısrar kararını temyizden inceleyen Danıştay Dava Daireleri Kurulunun 20/04/2022 tarih ve E.2021/3791, K.2022/1545 sayılı kararında; "...e itlik ilkesinin ancak, aynı durumda olan kişiler ile aynı kuralların uygulanmasını zorunlu kılmaması, Anayasa Mahkemesinin geçici 64. maddenin iptaline ilişkin kararında vurgulanan var olan durumun devam etmesi yönündeki beklentisi korunmuş, 18/01/2014 tarihi itibarıyla muayenehane açmak suretiyle serbest meslek icra eden hekimlerin anılan hususta birbirleriyle eşit statüde olduğu, bu hekimlere aynı kuralların uygulanmasının eşitlik ilkesinin gereği olduğu; bu durumda, 18/01/2014 tarihinde muayenehane faaliyetinde bulunmaksızın, sonrasında talepte bulunan hekimlerin, bu uyuşmazlık bakımında 'var olan durum'larından söz edilemeyeceği, bu nedenle bunların haklı beklentilerinin bulunduğu ve 18/01/2014 tarihi itibarıyla muayenehane faaliyetinde bulunan hekimler ile eşit statüde olduklarının kabulünün mümkün olmadığını; zira, somut olayda, **statüyü belirleyen hususun 'hekim olmak' de il, 18/01/2014 tarihi itibarıyla usulüne uygun olarak muayenehane faaliyetinde bulunmak olduğu**; bu nedenle, yalnızca 1219 sayılı Tababet ve Şifacılar Kanunu'nun 12. maddesi ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 12. maddesi ile 18/01/2014 tarihi itibarıyla muayenehane faaliyetinde bulunmak üzere yetki ve haklarına sahip olmanın ya da 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 12. maddesi ile 18/01/2014 tarihi itibarıyla muayenehane faaliyetinde bulunmak üzere yetki ve haklarına sahip olmanın, yalnızca anılan kanunlar kapsamında bir eşit statü olduğu; bu statünün, geçici 64. maddenin iptaline ilişkin Anayasa Mahkemesinin E:2014/61 sayılı kararında açıkça vurgulanan hukuken korunması gereken beklentinin doğrudan kabul edilmesi sonucunu doğurmadığı; aksi yorumun Anayasa Mahkemesinin gerekçesi ile de bağdaşmayacağı; zira kararda, haklı beklentinin her hekim için de il yargı kararları sonucu var olan durumun devamı yönünde beklentiyle planlama yapan hekimler için kabul edildiği; bu haliyle, Anayasa Mahkemesinin anılan kararına göre, ancak 18/01/2014 tarihi itibarıyla usulüne uygun olarak muayenehane açmak suretiyle serbest meslek icra eden ö retim üyelerinin haklı beklentilerinin varlığından söz edilebileceği, yine ancak bu ö retim üyelerinin beklentilerinin korunması gerektiği; 18/01/2014 tarihi itibarıyla ö retim üyesi olanların, aynı akademik unvanlarında olmalarının, her anlamda eşit statüde oldukları anlamına gelmediği" yönünde gerekçeye yer verilerek anılan Bölge Daire Mahkemesi kararı onanmıştır.

Bu durumda, halihazırda Üniversitesi Anabilim Dalında ö retim üyesi olduğu ve 6514 sayılı Kanun'un yürürlük tarihi olan 18/01/2014 tarihi itibarıyla usulüne uygun olarak açılmış bir muayenehanesinin de bulunmadığı dosya içeriğinden anılan davacının, 2547 sayılı Kanun'un 6514 sayılı Kanunla değişik 36. maddesi gereği muayenehane işletmesi hukuken mümkün bulunmadığından, muayenehane açma istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Buna göre, davanın reddi yolunda verilen Daire Mahkemesi kararına yönelik istinaf başvurusunun kabulüne, Daire Mahkemesi kararının kaldırılmasına, dava konusu işlemin

iptaline dair Ankara Bölge 3. Daire Mahkemesi 6. Daire Dava Dairesi kararında hukuki isabet bulunmamaktadır.

KARAR SONUCU _____ :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davalı idarelerin temyiz istemlerinin **KABULÜNE**,

2. Davanın reddine ilişkin zmir 3. Daire Mahkemesi kararına yönelik olarak davacı tarafından yapılan istinaf başvurusunun kabulü, Daire Mahkemesi kararının kaldırılması, dava konusu ile ilgili iptali yolundaki temyize konu zmir Bölge 3. Daire Mahkemesi 6. Daire Dava Dairesinin 03/02/2022 tarih ve E:2021/11, K:2022/169 sayılı kararının **BOZULMASINA**,

3. Yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın zmir Bölge 3. Daire Mahkemesi 6. Daire Dava Dairesine gönderilmesine, 08/06/2022 tarihinde **kesin olarak** oy çokluğuyla karar verildi.

Ba kan

Üye

Üye

Üye

Üye

KARAR ÖY - (X):

18/01/2014 tarihli ve 28886 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 6514 sayılı Kanun ile 2547 sayılı Kanun'un 36. maddesinde yapılan de i iklikle, tabip, di tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan ö retim elemanlarının, maddede belirtilen ve profesör ve doçent kadrosunda olan ö retim üyeleri için getirilen bazı istisnalar hariç, mesai saatleri dı nda serbest meslek faaliyetinde bulunmaları ve özel sa lık kurulu larında çalı maları yasaklanmı , bu kural Anayasa Mahkemesince Anayasaya uygun bulunmu tur.

Di er taraftan, aynı Kanun ile 2547 sayılı Kanun'a eklenen geçici 64. maddede ise, bu maddenin yürürlü e girdi i (18/01/2014) tarih itibarıyla mesai saatleri dı nda serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel kurulu larda çalı makta olan ö retim üyelerinin, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde bu faaliyetlerini sona erdirmeleri gerekti i, bu süre içinde faaliyetlerini sona erdirmeyen ö retim üyelerinin üniversiteyle ili iklerinin kesilece i yönünde düzenlemeye yer verilmi tir. Bu maddenin Anayasa Mahkemesinin 09/04/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/6 sayılı kararı ile esas hakkında karar verilmeye kadar yürürlü ü durdurulmu ve akabinde Anayasa Mahkemesinin 07/11/2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/166 sayılı kararı ile de iptaline karar verilmi tir.

Anılan karar; yargı kararları sonrası **tam zamanlı çalı an ö retim üyelerinin, mesai saatleri sonrası serbest olarak çalı abilecekleri yönünde olu an kanaat ve beklenti** nedeniyle üniversite dı ndaki serbest çalı malarını planladıkları, ekonomik ve sosyal hayatlarını bu ko ulları ö ngörmek suretiyle belirledikleri, **var olan durumun devam edece ine dair olu an beklenti ve kanaate göre** planladıkları faaliyet ve çalı maları ile bunlar gere ince yaratılan hukuki durumlarını dava konusu kurallar gere ince sona erdirmek zorunda olmalarının hakkaniyete aykırı oldu u, **ö retim üyelerinin bu statülerinin belli bir süre devam edece ine ili kin me ru bir beklentilerinin olu tu u** ve bu beklentinin hukuki güvenlik ilkesi gere ince korunması gerekti i, ayrıca kanun koyucunun aynı konuyla ilgili pek çok kanun çıkarmı olmasının da söz konusu ö retim üyelerinin hukuki durumları bakımından belirsizlik yarattı ı, duraksamalara neden oldu u gerekçesine dayanmaktadır.

Ö retim üyelerinin serbest meslek faaliyetlerinin icrasına ili kin hukuksal süreç ve Anayasa Mahkemesinin yukarıda bahsi geçen kararının gerekçesi birlikte de erlendirildi inde; 2547 sayılı Kanun'un geçici 64. maddesinin yürürlü e girdi i tarihte mesai sonrasında serbest meslek faaliyetinde bulunan ö retim üyeleri geçici 64. maddenin Anayasa Mahkemesince yürürlü ünün durdurulması ve akabinde iptali üzerine bu faaliyetlerine devam edebilecekleri açıktır.

Bununla birlikte, 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i tarihe kadar geçen süreçte **serbest meslek icra etme hakkı olan** ö retim üyelerinden, **serbest meslek icra etmekte olanlar ile serbest meslek icra etmeyenler** mesai saatleri sonrası serbest olarak çalı abilmeleri bakımından hukuksal olarak **e it statüdedirler**. Bu nedenle, anılan süreçte serbest meslek icra eden ö retim üyeleri gibi serbest meslek icra etmeyen ö retim

üyelerinin de, Anayasa Mahkemesi kararının gerekçesinde belirtildi i ekilde "önceki sistemin uygulanacağı ve mesai sonrası serbest olarak çalışabilme statülerinin devam edeceği yönünde" haklı bir beklentileri bulundu unun ve bu haklı beklentilerinin korunarak 6514 sayılı Kanun'un yürürlük tarihinden sonra da serbest meslek icra edebileceklerinin hukuk devleti ilkesinin bir uzantısı olan hukuki güvenlik ve hukuki belirlilik ilkeleri gere i kabulü gerekir.

Ayrıca; geçici 64. maddenin Anayasa Mahkemesince yürürlü ünün durdurulması üzerine, sadece bu maddenin yürürlü e girdi i 18/01/2014 tarihi itibarıyla mesai sonrası çalışılan ve serbest meslek faaliyetinde bulunan ö retim üyelerinin bu faaliyetlerinin devam edeceğinin kabulü aynı hukuki statüde bulunanlara farklı uygulama yapılması sebebiyle Anayasada ifadesini bulan e itlik ve hakkaniyet ilkelerine de aykırı olacaktır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının 1999 yılında..... Üniversitesi Tıp Fakültesi Anabilim Dalında ara tırma görevlisi olarak göreve başladı ı, 2007 yılında Hastanesine uzman kadrosuna naklen atandı ı, 2010 yılında da Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi ç Hastalıkları Anabilim Dalında doçent kadrosunda ö retim üyesi olarak çalışmaya başladı ı, 2015 yılında da profesör kadrosuna atandı ı anlaşılmaktadır.

Buna göre, 6514 sayılı Kanun'un yürürlü e girdi i tarihe kadar geçen süreçte **ö retim üyesi kadrosunda yüksekö retim kurumunda görev yaptı ı** ve bu süreçte **muayenehane açma hakkı oldu u** dosya içeri inden anlaşılan davacı, hukuki güvenlik, hukuki belirlilik ve e itlik ilkeleri gere i 6514 sayılı Kanun'un yürürlük tarihinden sonra da serbest meslek icrasında bulunabilece inden, davacının muayenehane açma başvurusunun muayenehane uygunluk artları bakımından de erlendirilmesi gerekirken, 18/01/2014 tarihi itibarıyla muayenehanesinde serbest meslek faaliyetinde bulunmadığı için muayenehane açamayacağı gerekçesiyle isteminin reddi yönünde tesis edilen i lemde hukuka uyarlık görülmemi tir.

Bu itibarla, davanın reddi yönünde verilen dâre Mahkemesi kararına ilişkin istinaf isteminin kabulüne, dâre Mahkemesi kararının kaldırılmasına, dava konusu i lemin iptaline dair temyize konu Bölge dâre Mahkemesi kararının usul ve hukuka uygun olduğundan onanması gerekti i oyuyla, aksi yönde olu an Daire kararına katılmıyorum.

Üye